

Leseprobe Arzu Gürz Abay

Aus: »Omas Teekanne in Kreta«, © Anadolu, Wassenberg 2014

Es ist Mitte Mai. Genau die richtige Zeit, um junge Zucchiniplänzchen in die Erde zu setzen, findet Leylas Oma Nermin. Von ihr hat Leyla gelernt, dass sich das genügsame Gemüse in jeder Ecke des Gartens wohlfühlt. »Wir Menschen blühen nicht so schnell auf, wenn man uns verpflanzt«, sagt Oma. Leyla weiß, dass sie dann an Kreta denken muss, ihre alte Heimat. Dort lebte Oma, bevor sie in die Türkei zog.

Mayıs ayı ortalarında, Leyla'nın büyükannesi Nermin, bahçesine kabak fidanı dikme zamanı geldiğini söylerdi. Leyla böylece büyükannesinden, kabak bitkisinin bahçenin her köşesinde yeşerdiğini öğrendi. »Ne yazık ki biz insanlar yerimizi değiştirdiğimiz zaman, bu bitkiler kadar hızlı yetişmiyoruz«, derdi büyükannesi her zaman. Bu sözleri söylerken Leyla, büyükannesinin aklının Girit adasına gittiğini anladı. Büyükannesi, Türkiye'ye yerleşmeden önce Girit'te yaşıyordu.

»Leyla«, sagt Oma Nermin eines Tages. »Du musst nach Kreta reisen. Dort musst du die griechische Familie besuchen, die heute in meinem alten Haus wohnt.« Leyla weiß, dass Omas Familie einige Sachen zurücklassen musste, als sie von Kreta in die Türkei zog. »Ich habe zum Abschied alle umarmt und sie gebeten, das feine Porzellan für mich aufzuheben. Das konnte ich nicht mitnehmen. Du musst nach der Teekanne fragen. Sie soll dir gehören, mein Kind.« Leyla nimmt die Hand ihrer Oma und verspricht ihr, ihr diesen Wunsch zu erfüllen.

»Leyla«, dedi büyükannesi bir gün, »Girit'teki evimize gitmelisin ve bizim eski eve yerleşen Yunanlı aileyi ziyaret etmelisin.« Leyla o an büyükannesinin ailesinin geride bir kaç eşya bırakmak zorunda kaldıklarını hatırladı. »Evimize yerleşecek olan aileyle veda anında birbirimize sarılırken, onlardan narin bir çay takımını bizim için saklamalarını rica etmiştik. Onlara git ve çaydanlığımızı sor. O çaydanlık senin olsun evladım.« Leyla da çok sevdiği büyükannesinin elini sıkıca tutup, çaydanlığı alacağına dair ona söz verdi.